

- המבקשות והמבקשים:**
1. רנין ג'רייס, ת.ז. 036126332
 2. רבקה סום, ת.ז. 51280022
 3. אלמוג בהר, ת.ז. 032825671
 4. גל לוי, ת.ז. 055728521
 5. דיאנה דולב, ת.ז. 006835110
 6. הילה דיין, ת.ז. 029349776
 7. מתן קמינר, ת.ז. 039266853
 8. נדב פרנקוביץ', ת.ז. 040168080
 9. סילאן דלאל, ת.ז. 300961216
 10. ענת מטר, ת.ז. 54521141
 11. רוויטל מדר, ת.ז. 037203015
 12. רלה מזלי, ת.ז. 41965385

כולן ע"י עוה"ד סמדר בן-נתן ו/או גלית לובצקי
ו/או מיכל פומרנץ ו/או עדי לרנר ו/או הדיל עזאם-ג'לאג'ל
מרחוב הוברמן 10, תל אביב יפו, 6407509
טלפון: 03-5619666, פקס: 03-6868596

- נגד -

- המשיבים:**
1. רשימת "ישראל ביתנו"
 2. ח"כ והשר אביגדור ליברמן

בקשה לפסילת רשימת ישראל ביתנו וח"כ אביגדור ליברמן
מהשתתפות בבחירות לכנסת ה-20 לפי סעיף 7א לחוק יסוד: הכנסת

ועדת הבחירות המרכזית מתבקשת לעשות שימוש בסמכותה לפי סעיף 63 לחוק הבחירות לכנסת (נוסח משולב), תשכ"ט-1969, ולקבוע כי הרשימה שהוגשה מטעם "ישראל ביתנו" מנועה מלהשתתף בבחירות לכנסת ה-20 לפי סעיף 7א לחוק יסוד: הכנסת; וכי העומד בראשה, ח"כ אביגדור ליברמן, מנוע מלהשתתף בבחירות לכנסת ה-20 מכוח אותו סעיף, שניהם יחד וכל אחד מהם לחוד.

ואלה טעמי הבקשה:

1. המבקשות והמבקשים הם אזרחיות ואזרחים ישראלים, בעלי זכות בחירה לכנסת, התומכים בשוויון זכויות מלא למיעוט הערבי בישראל, ובהשתתפות מלאה שלו בחיים הדמוקרטיים בישראל על כל היבטיהם (להלן: "המבקשים"). המבקשים, רובם יהודים, עדיין נהנים מפריבילגיות של חופש ביטוי ופעולה פוליטית, אך מבחינת עמדותיהם עלולים אף הם למצוא עצמם כקרבנות להשתקה, דחיקת

- רגליים, החרמה ופגיעה, חרדים לפגיעה במרקם החיים הדמוקרטיים בישראל ולהשתרשותה של אידיאולוגיה גזענית בחברה בישראל, וחמור מכך, בכנסת ובמשלה.
2. המשיב 1 הוא חבר בכנסת ה-19 מטעם מפלגת "ישראל ביתנו", ויושב הראש שלה מאז הקמתה (להלן: "המשיב"). המשיב מכהן במקום ראשון ברשימת המפלגה לכנסת ה-19 וממוקם כך גם ברשימת המפלגה לכנסת ה-20.
3. המשיבה 2 היא מפלגה רשומה המיוצגת בכנסת ה-19. המשיבה הציגה את מועמדותה גם לכנסת ה-20 (להלן: "המשיבה"), כאשר המשיב משובץ ראשון ברשימתה.
4. במקביל להגשת בקשה זו פנו המבקשים לחברי וועדת הבחירות המרכזית על מנת שיבקשו גם את פסילתו של מר ברוך מרזל, המועמד ברשימת "יחד" בראשות אלי ישי, מאחר ובקשה כזו לפסילת מתמודד להבדיל מרשימה, מצויה בסמכות של שלישי מחברי וועדת הבחירות בלבד.

הרקע לבקשה

5. הגזענות בישראל הגיעה בחודשים האחרונים, מאז קיץ 2014, לחומרה תסרת תקדים. חטיפת שלושה נערים יהודים ורציחתם הובילה להסתה קשה וחמורה נגד אזרחי ותושבי ישראל הערבים, שהגיעה בקול רם, צלול וברור מלב הממשלה, ובפרט ממפלגת ישראל ביתנו. האוכלוסייה הערבית הופקרה ודמה הותר – לא כמליצה אלא במלוא מובן המילה. תוצאותיה הטרגיות של הסתה זו הגיעו לשיאן ביום 2.7.14, עם חטיפתו ושריפתו חיים של הנער מוחמד אבו-ח'דיר בן ה-16. במשטרה סברו כי רוצחי הנער ניסו עוד קודם לכן לחטוף ילד בן 9, אף הוא ממזרח ירושלים, אך כשלו בכך.
6. מעט לאחר רצח ארבעת הנערים זכרונם לברכה, גיל-עד מיכאל שער, נפתלי יעקב פרנקל, איל יפרח ומחמד אבו ח'דיר, יצאה ישראל למלחמה בעזה שכונתה "מבצע צוק איתן". אזרחי ותושבי ישראל הערבים שביקשו למחות נגד הלחימה נתקלו בהסתה עקבית וחמורה של המשיבים.
7. מדיניות המשיבים ופעילותם שיחקה שנים ארוכות על גבול ההסתה לגזענות נגד המיעוט הערבי בישראל ונגד נציגיהם בכנסת. פעילות זו התחדדה סביב הבחירות לכנסת ה-19, כשהמשיבים טבעו את הסיסמא "כלי נאמנות אין אזרחות" כמובילת הקמפיין שלהם. מאז חלה הקצנה בולטת בפעילות המשיבים שהגיעה לשיאה בחודשים האחרונים, בהם חצו המשיבים בדהרה את הקו האדום של הגזענות ופוגגו כל עננה של ספק ביחס לכוונותיהם לפגוע בציבור הערבי בישראל ולהוציא אותו אל מחוץ למעגל החיים האזרחיים והדמוקרטיים.
8. לא זו בלבד שהייתה זו עת לחימה, אלא שהמשיבים ישבו בממשלה והמשיב כיהן כשר בה. ההסתה יצאה אם כן מלב ליבה של הממשלה, ונחזתה כמדיניות שלטונית, שאיש בשלטון לא ביקש לרסנה אלא ההפך – ללבות ולהסעיר את הרוחות נגד האוכלוסייה הערבית בישראל. ציבור יהודי גדול ראה אפוא את נבחריו נוקטים במדיניות גזענית גלויה ולא היסס ללכת בעקבותיהם. לגזענות כזו, שאינה מגיעה מקבוצות שוליים בחברה או מקבוצות אופוזיציה רעשניות, אלא מלב הממשלה והממסד, מצד שרים הנושאים באחריות לגורל כל אזרחי

המדינה, סכנות חמורות במיוחד, שאכן התממשו. לראייה – התקיפות החוזרות ונשנות עימן נאלצו ונאלצים אזרחי ישראל הערבים להתמודד, כיום, מדי יום ביומו.

9. החל בחזון המשיבה (שלא פרסמה מצע), עובר בפרסומי המשיב וכלה בהתבטאויותיהם של מועמדות ומועמדים המשובצים אצל המשיבה בבחירות לכנסת ה-20, מסיתים המשיבים לגזענות נגד המיעוט הערבי בישראל, פועלים כדי לפגוע בלגיטימציה של נציגיו, ומציירים את האוכלוסייה הערבית כולה כמטרה וקבוצת אויב בלתי נאמנה, באופן שלא רק מסית לגזענות אלא גם שולל את קיומה של מדינת ישראל כמדינה דמוקרטית.

10. להלן, בתמצית, האדנים עליהם מתבססת הבקשה לפסול את המשיבים וסדר הצגת הדברים:

א. חזון ישראל ביתנו אינו מכיר באזרחים הערבים כשווי זכויות וחותר לסילוקם.

ב. פעילות ישראל ביתנו בכנסת מיועדת לאותן מטרות

ג. הסתה נגד נציגי הציבור הערביים

ד. הסתה לגזענות נגד המיעוט הערבי בישראל כולו

ה. תוצאות ההסתה – אלימות קשה, אפליה והחרמה נגד המיעוט הערבי בישראל

ו. הקשר הבל ינותק בין אביגדור ליברמן וישראל ביתנו

ז. טענות משפטיות

1. סעיף 7א לחוק יסוד: הכנסת

2. הסתה לגזענות

3. שלילת קיומה של מדינת ישראל כמדינה דמוקרטית

ח. סיכום

א. חזון המשיבה אינו מכיר באזרחים הערבים כשווי זכויות וחותר לסילוקם מהמדינה

11. המשיבה, וסיבותיה עמה, לא פרסמה מצע לקראת מערכת הבחירות לכנסת ה-20. במקום זה פרסמה המשיבה "חזון", אותו ניתן למצוא באתר הרשמי שהיא מפעילה, מתוארך 28.11.14. חזון המשיבה, המנוסח לעתים בלשון רבים כמדבר בשם המפלגה כולה, ולעתים בלשון יחיד שנדמה שהוא בוקע ישירות מגרוננו של השר ליברמן, מתבסס על שלושה עקרונות בסיסיים: אחדות העם, מדינת ישראל היא מדינתו של העם היהודי, וכן - בלי נאמנות אין אזרחות. חזון ישראל ביתנו מצ"ב לתיק הראיות ומסומן א'.

12. כפי שמצוין בחזון המשיבה, היא רואה את הצורך ב"אחדות העם" כאחדות העם היהודי בלבד, ואילו אזרחי ותושבי המדינה מהמיעוט הערבי הם נטע זר שיש לסלקו. החזון קובע כי זהותה היהודית של המדינה קודמת לאופיה הדמוקרטית: "באופן מעשי, משמעות היותה של מדינת ישראל מדינת העם היהודי היא שבהתנגשות בין ערכים דמוקרטים לבין שמירת צביונה של ישראל כמדינה יהודית – המדינה היהודית גוברת!" "זכותנו לשמור על צביונה של המדינה כמדינה יהודית וציונית, והזכות הזו איננה נתונה לשום פשרות."

13. המשיבה אמנם משלמת מס שפתיים לעקרונות דמוקרטיים כאשר בחזון נכתב: "אני סבור שלא צריך להיות שום הכדל ביחסה של המדינה אל יהודים, נוצרים, מוסלמים, דרוזים או אחרים". אך מיד לאחר מכן מקדימה חובות לזכויות: "כל מי שהוא אזרח ישראלי, חלות עליו אותן חובות ואותן זכויות ועל כן: "זה לגיטימי לצפות גם מהמיעוטים ומקבוצות שונות בישראל לגלות נאמנות והזדהות", אלא שאת גילויי הנאמנות וההזדהות לא מגדירה המשיבה באופן המכבד את עקרונות הדמוקרטיה, חופש הביטוי, המחשבה, המחאה וההגדרה העצמית של כל אזרח ואזרחית.
14. בחזון המשיבה מופיע שחור על גבי לבן: "נאמנות היא חובתו הראשונה במעלה של כל אזרח והיא שתקבע את רמת הזכויות ממנה הוא ייהנה" (ההדגשה במקור). את התניית האזרחות במילוי חובות מפנה ישראל ביתנו אל הציבור הערבי בלבד, בעוד שבצד היהודי אין התניה דומה: "זכותנו לשמור על צביונה של המדינה כמדינה יהודית ... אינה נתונה לשום פשרות".
15. אין צורך להכביר במלים על ההיפוך שהפכו המשיבים. זכויותיו של אזרח במדינות דמוקרטיות ליברליות יונקות מעצם אזרחותו, והחובות אותן משיתה עליו המדינה – אותן יש צורך לנמק, להסביר ולנקוט בהן זהירות מיוחדת לאור הפגיעה בחירות הנובעת מכך. האזרחים הם המקיימים את המדינה, ולא ההפך. התניית האזרחות עצמה (להבדיל מזכויות אחרות) במילוי חובות אין לה אה ורע בדמוקרטיות מתקנות, והיא עולה כדי פגימה קשה ביסוד הדמוקרטי של ישראל, הכולל בין השאר הכרה בגרעין של זכויות אדם, ובהן כבוד ושוויון.
16. בניגוד גמור לכך, רואה ישראל ביתנו את האוכלוסייה הערבית בישראל כ"בעיה". במסגרת "תכנית השלום של ישראל ביתנו" מציעה המפלגה חילופי שטחים ואוכלוסיות עם מדינה פלסטינית, ומצדיקה אותו בכך ש"מהלך כזה יפתור קודם כל את הבעיה של הערבים במשולש ובוואדי-ערה שסמוכים לשטחי הרשות הפלסטינית ויוכלו להפוך ולהיות אזרחי המדינה הפלסטינית מבלי לעזוב את ביתם" (ההדגשה נוספה).
17. תכנית חילופי השטחים והאוכלוסיות שמציעה המשיבה כוללת "מערכת תמריצים כלכליים" שמטרתה לגרום לכך שאזרחי ישראל יוותרו על אזרחותם ויהפכו לאזרחי המדינה הפלסטינית העתידית. אף שלכאורה מציגים המשיבים את תכנית חילופי השטחים כ"אופציונלית" עבור ערביי ישראל, הרי שנוכח שאר ההתבטאויות של המשיבים עולה בבירור שכוונת המשיבים לשלול זכויות בסיסיות מאזרחי המדינה ולהתנער מהם ומצרכיהם, ולדחוק אותם למעמד של אזרחים סוג ב' וג', עד שלא תיוותר להם ברירה אלא לעזוב את ביתם ומדינתם. כפי שנראה בהמשך, כל אמצעי בדרך למטרה זו החל מצמצום אפשרויות הייצוג בכנסת על ידי העלאת אחוז החסימה ועובר באלימות של ממש, אינו פסול בעיני המשיבים.
18. תכנית זו של "חילופי שטחים" מוצגת על ידי המשיבים כטעם מרכזי בגינו יש לבחור בה. כך, ביום 15.1.15 השיק המשיב את קמפיין המשיבה תחת הכותרת "אריאל לישראל – אום אל פאחם לפלסטין", וצוטט: "ביוזמה האזרחית שלנו הדגשנו - מדינה לפלסטינים ולערביי ישראל. אין סיבה שכל המסיתים, חנין זועבי אחמד טיבי וראאד סאלח, יהיו אזרחי ישראל".

19. "בלי נאמנות – אין אזרחות": סיסמתם המוכרת של המשיבים הוטבעה כבר במערכת הבחירות לכנסת בשנת 2009 (הבחירות לכנסת ה-18), וכיום מופיעה כחלק בלתי נפרד מ"חזון המשיבה". אף שלכאורה דורשים המשיבים "נאמנות" מכלל אזרחי המדינה, הרי שגם בהצהרותיהם וגם בפעילויותיהם מופנית דרישה זו לאוכלוסייה הערבית בלבד, ולא למשל, לרשימות חרדיות שאינן ציוניות או לבכירים במשק וקובעי מדיניות אשר הפרו את נאמנותם למדינה ותושביה, בכל הקשור לייצוגם בידיים נקיות וללא אינטרסים זרים ושיקולים פליליים.

20. החזון כולל האשמה של חברי הכנסת הערבים בהעדר נאמנות למדינה כחלק מהפגיעה בלגיטימיות שלהם ושל הציבור אותו הם מייצגים. כל חבר כנסת שנבחר נשבע אמונים למדינת ישראל, לכנסת ולחוק, לצד דגל המדינה. ישראל ביתנו חוזרת ומטילה ספק אך ורק ב"נאמנותם" של חברי הכנסת הערבים. הכלל עניין זה בחזון מראה כי הנסיונות להגביל את השתתפותם הפוליטית של נציגי הציבור הערבי אינה טקטיקה בלבד, אלא חלק מהותי ממטרותיה, והיא מבקשת אף להעניש אותם ולבטל את הביקורת השיפוטית של בג"צ המפריעה לה בדרכה:

"אסור גם להשלים עם התופעה המסוכנת של ההקצנה של חברי הכנסת הערבים, שמסיתים נגד המדינה שבפרלמנט שלה הם מכהנים. חברי הכנסת הערבים למדו שהסתה פרועה נגד ישראל – משתלמת. בזכותה הם מקבלים פרסום, תמורה כספית נכבדה ממדינות ערביות כמו קטאר ותמיכה פוליטית מהציבור הערבי ההולך ומקצין. יש לשים סוף לתופעה הזו ללא היסוס וללא דיחוי. יש'לציי" את מערכת המשפט בחקיקה מתאימה שתחייב ענישה מרתיעה על התנהלות כמו זו של חברי הכנסת הערבים ותמנע הישנות המקרה שבו בלצ' ביטל את החלטת ועדת הבחירות לאחר ש'ישראל ביתנו הביאה לפסילתה של בלד מלהתמודד בבחירות!"

ב. פעילות המשיבים בכנסת מכוונת לאותן מטרות

21. המשיבים אינם מסתפקים בדברים תיאורטיים בלבד אלא פועלים ליישום משנתם על ידי שינוי חוקי המדינה באופן המצמצם את המרחב הדמוקרטי והשתתפות האוכלוסייה הערבית ונציגיה בחיים הפוליטיים. מזה שנים ארוכות יוזמים המשיבים חוקים גזעניים ופועלים לקידומם. ניסיונות אלו הגיעו לשיאם בכנסת ה-19. בין דברי החקיקה, ניתן למצוא את הבאים:

22. החל משנת 2006 מקדמת מפלגת ישראל ביתנו תיקון לחוק האזרחות שיחייב מתאזרחים שאינם יהודים להצהיר אמונים למדינה כמדינה יהודית וציונית. מובהר - חוק האזרחות תשי"ב-1952 קובע בסעיף 5(ג) כי כל המבקש לקבל אזרחות ישראלית יצהיר כי יהיה אזרח נאמן למדינת ישראל. אולם למשיבים לא די בכך כיוון שמטרתם לדחוק את הציבור הערבי, את הסממנים לזהותו הקולקטיבית, ואת יכולת הביטוי הפוליטית שלו. בחודש יולי 2006 הניח חה"כ ליברמן על שולחן הכנסת את הצעת חוק מרשם האוכלוסין (תיקון – הצהרת אמונים למדינה, לדגל ולהמנון), שקבע כי תושב הזכאי לתעודת זהות יחתום כתנאי לקבלת התעודה על הצהרת אמונים למדינה כמדינה יהודית וציונית, להמנון שלה ולסמליה (שניהם יהודיים במובהק). מאחר ויהודים זכאים לקבל אזרחות על פי חוק השבות, נדיר שסעיף זה יחול על יהודי ובפועל הוא היה אמור לחול בעיקר על תושבי המדינה

הערבים. בחודש נובמבר 2007 הציעו חה"כ דוד רותם וחברי כנסת נוספים מ"ישראל ביתנו" את הצעת חוק האזרחות (תיקון – הצהרת אמונים), הקובעת כי מקבל אזרחות יחויב להצהיר אמונים למדינת ישראל כמדינה "יהודית ציונית ודמוקרטית". בחודש אפריל 2009 שבו אותם חברי כנסת והציעו אותה הצעת החוק. באוקטובר 2010 אימצה הממשלה שישראל ביתנו הייתה חלק ממנה הצעת חוק שתוקנה על ידי שר המשפטים דאז יעקב נאמן, אשר הוסיפה להצהרת הנאמנות הקיימת בחוק את המילים "יהודית ודמוקרטית", וחלה רק על לא-יהודים. עקב מחאה חריפה, לא קודם הנוסח הזה (ראו: עוזי רבי ואריק רודניצקי, הצעת חוק האזרחות והערבים בישראל. 25.10.2010:

<http://www.dayan.org/kap/images/stories/citizenship%20law%20update%20heb.pdf>

23. בחודש יולי 2010 הציעה חה"כ מרינה סולודקין מישראל ביתנו את הצעת חוק העונשין (תיקון – איסור כיסוי פנים במקום ציבורי), שקבעה עונש מאסר או קנס על כיסוי פנים במקום ציבורי, וכוונה ללבישת הרעלה על ידי נשים מוסלמיות (ראו רבי ורודניצקי, לעיל).

24. בכנסת ה-19 הציעו חה"כ שמעון אוהיון מישראל ביתנו (משובץ 14 ברשימת המשיבה), ושלושה ח"כים נוספים שכינה מטעמה: דוד רותם, רוברט אילטוב (משובץ 7 ברשימת המשיבה) וחמד עמאר (משובץ 6 ברשימת המשיבה) את הצעת חוק שפת מדינת ישראל, התשע"ד-2014, המבקשת לבטל את מעמדה של השפה הערבית כשפה רשמית בישראל, ולבטל את השימוש בשפת המיעוט הגדול ביותר בישראל במשרדי הממשלה ובבתי המשפט.

25. הצעת חוק העמותות (חוק מימון עמותות), התשע"ג-2013, עליה חתום ח"כ רוברט אילטוב, מגבילה קבלת תרומות מ"יישות מדינית זרה" עבור עמותות ביקורתיות. הצעת החוק חותרת תחת קיומה של ישראל כמדינה דמוקרטית, שחלק בלתי נפרד ממנה הוא קיום ביקורת פנימית ועידוד "שוק רעיונות". גירסה דומה של החוק העלתה בכנסת ה-18 ח"כ פאינה קירשנבאום (משובצת 3 ברשימת המשיבה). בהתאם להצעת החוק של חה"כ קירשנבאום, יש להטיל מסוי של 45% על תרומות ממדינות זרות לארגונים שאינם נתמכים על ידי הממשלה.

26. לאחרונה צלחה דרכם של המשיבים בהצרת צעדיו הפוליטיים של המיעוט הערבי, בהצעות חוק הממשלה (תיקון הגברת המשילות והעלאת אחוז החסימה), התשע"ג-2013 והצעת חוק הבחירות לכנסת (תיקון מס' 61)(העלאת אחוז החסימה והגברת המשילות), התשע"ג-2013. שתי ההצעות יחד מוכרות בציבור כ"חוק המשילות". בהתאם לחוקים, עלה אחוז החסימה מ-2% ל-3.25%. את הצעת החוק יזם חה"כ דוד רותם מטעם ישראל ביתנו. ביום 11.3.14 נכתב באתר הרשמי של המשיבה: "ההישג של ישראל ביתנו וח"כ דוד רותם יביא לשינוי מהותי." העדכון מאתר ישראל ביתנו מצ"ב לתיק הראיות ומסומן ב'.

27. אכן, התירוץ הרשמי העומד מאחורי חוק המשילות הוא מניעת "סחטנות" של מפלגות קטנות. ואכן, כשלעצמו טעם זה אינו גזעני ולא פוגע בדמוקרטיה. דא עקא, שכשבוחנים את פעילות הכנסת בשנים האחרונות עולה שהקואליציה פועלת באין מפריע מצד האופוזיציה, ודאי לא מצד המפלגות הקטנות. ההפך הוא הנכון – ריבוי מפלגות בגודל בינוני הוא שמקשה על הממשלה לפעול ביציבות, בעוד

שהנפגעים הישירים מהעלאת אחוז החסימה הן המפלגות המייצגות את קבוצות המיעוט בישראל – בראש ובראשונה אזרחי ישראל הערבים.

28. את הליכי החקיקה הללו, לצד רבים נוספים, יש לבחון בהקשרם. חזון ישראל ביתנו, ההתבטאויות החוזרות ונשנות של המשיבים, הפגיעה בלגיטימציה של נציגי הציבור הערבי והפעילות החקיקתית, מצביעים כולם על מדיניות סדורה וברורה של המשיבים, אשר פועלים בכל החזיתות למען קידום משנתם הגזענית ומחרזת המדון וההשפלה.

ג. הסתה נגד נציגי הציבור הערביים

29. בהתבטאויות המשיבים עובר כחוט השני מסר המבקש לפגוע בלגיטימציה של המיעוט הערבי כחלק מהחברה ומהמרקם הדמוקרטי בישראל וביתר שאת – בחברי הכנסת המייצגים אותו, באופן החורג ממסגרת הוויכוח הפוליטי הלגיטימי. הדברים מהווים הכפשה חמורה ומסיתה, תוך שימוש באמירות חסרות שחר וסילוף של עמדות חברי הכנסת ודבריהם.

30. ההסתה נגד נציגי הציבור הערביים מביאה לתוצאה משולשת. האחת, פגיעה ביכולתם של נציגי הציבור להביא את קולו של המיעוט הערבי בישראל על גווניו השונים. השנייה, ביטול הזהות המורכבת של המיעוט הערבי בישראל, המשלב בין זהות ישראלית, פלסטינית, ערבית ונוצרית/מוסלמית, והצגתו כגוש מונוליטי המוכתב על ידי מוצאו הלאומי בלבד, שאיננו חלק אינטגרלי מהמשחק הפוליטי בישראל ומחיי האזרחים במדינה. והשלישית, כיוון שמדובר בנציגי ציבור המייצגים את בוחריהם, הכפשתם וערעור הלגיטימציה שלהם פוגעת בציבור בוחריהם כולו. כך, ההסתה של המשיבים כנגד נציגי הציבור הערביים פוגעות לא רק בהם עצמם, אלא גם בציבור הערבי כולו.

ג.1. התבטאויות השר ליברמן

31. בסמוך לאחר חטיפת שלושת הנערים היהודים בחודש יוני 2014, ביום 17.6.14, לפי דיווחים בתקשורת, פרסם המשיב בעמוד הפייסבוק הרשמי שלו את האמירה הבאה: "לא רק החוטפים טרוריסטים גם חנין זועבי היא טרוריסטית. דינם של החוטפים ודינה של המסיתה, מעודדת החטיפות, זועבי צריך להיות זהה". (הפיסוק במקור). אמירה זו מסיתה במפורש לפגיעה פיזית בחברת הכנסת זועבי ושופטת אותה בשל מילותיה כאילו היתה אחראית לרצח.

דיווח על הסטטוס מאתר "ווינט" מצ"ב לתיק הראיות ומסומן ג'.

32. חמישה שבועות לאחר מכן, ביום 28.7.14, כתב המשיב בעמוד הפייסבוק הרשמי שלו: "את חנין זועבי לא מספיק להרחיק לחצי שנה מדיוני הכנסת – צריך להרחיק אותה מישראל לקטאר, שתצטרף לבוגד ממפלגתה שכבר ברח לשם, עזמי בשארה".

העתק הסטטוס מהעמוד הרשמי של המשיב מצ"ב לתיק הראיות ומסומן ד'

33. ביום 20.10.14 דווח כי המשיב אמר בראיון ל"קול ישראל": "פה פשוט צריך להפעיל את החוק ולהכניס את הטרוריסטית - אין מלה אחרת - הטרוריסטית חנין זועבי לכלא להרבה שנים" ולאחר מכן הוסיף "אין שום סיבה שהיא תסתובב פה במדינת ישראל או תקבל אזרחות ישראלית. היא יכולה

גם להיות תושבת עזה. בתור אשה, רווקה, לבושה כמו שהיא לבושה, היא תרגיש מאוד טוב בחברתם של אנשי חמאס והג'יהאד האיסלאמי". בעמוד הפייסבוק שלו, פרסם סטטוס בו התייחס למפלגת בל"ד כאל "מפלגת הטרוריסטים הזו" וכאל "זרוע של החמאס".

דיווח על דברי המשיב מאתר "הארץ" מצ"ב לתיק הראיות ומסומן ה'

34. ביום 21.1.15, שעות ספורות לאחר פיגוע דקירה בתל אביב, פרסם המשיב: "מי שעומד מאחורי הפיגוע הם גם מי שעומדים מאחורי המהומות ברהט". הדברים פורסמו באתר המשיבה לצד קולאז' תמונותיהם של ח"כ חנין זועבי וח"כ אחמד טיבי, משולבים בתמונותיהם של אבו מאזן, איסמעיל הנייה וראאד סאלח. שוב כורך השר ליברמן את כל האזרחים הערבים כמקשה אחת, ביחד עם ארגון חמאס, ומייחס לכולם כוונות לפגוע במדינה.

הפנייה באתר המשיבה לדברי המשיב מיום 21.1.15 מצ"ב לתיק הראיות ומסומן ו'

עדכון חדשות מאתר המשיבה מיום 21.1.15 מצ"ב לתיק הראיות ומסומן ז'

35. יומיים לאחר מכן, עם הכרזת המפלגות המייצגות את הציבור הערבי בכנסת ה-19 – חד"ש, בל"ד, רע"ם, תע"ל – על ריצה משותפת, כתב המשיב: "איחוד המפלגות הערביות חושף בגלוי את מה שהיה ידוע ושניסו להסתיר עד היום: אצל המפלגות הערביות זה לא משנה אם אתה איסלאמיסט, קומוניסט או ג'יהאדיסט - המטרה המשותפת שלהם היא אחת: להביא לקיצה של מדינת ישראל כמדינה יהודית. זה הדבר שמאחד אותם וזו מטרתם. עכשיו, כשכל המסכות הוסרו גם אלו במפלגות היהודיות, ובמיוחד בימין, צריכים להפסיק עם ההתחסדות ולהצטרף ל ישראל ביתנו במאבק נגד אלו שרוצים לחסל את המדינה היהודית" [השגיאות במקור]

העתק הסטטוס מהעמוד הרשמי של המשיב מצ"ב לתיק הראיות ומסומן ח'

36. אין לתאר את תעוזת המשיב ואת נחישותו בדחיקת הציבור הערבי בישראל מכל ייצוג פוליטי – ראשית פעל למען העלאת אחוז החסימה באופן שדחף את המפלגות המייצגות את הציבור הערבי לרשימה משותפת על אף השקפות העולם השונות וחילוקי הדעות ביניהן, ולאחר מכן טוען כנגדן כי התאחדותן מעידה שלכולן מטרה אחת, ולא פחות – חיסול המדינה מהיסוד.

37. הרשימות המייצגות את הציבור הערבי נאבקו בכנסת כנגד העלאת אחוז החסימה. לאור קבלת החוק ומסע ההסתה הנחוש שמנהל נגדן המשיב, ובנסיון לשמור על ייצוג ראוי לכ- 20% מאזרחי המדינה, עשו מאמץ לגשר על הפערים ביניהן לא פעם למרות פערים אידיאולוגיים עמוקים, והכל כדי לצאת מהפינה אליה נדחקו על ידי המשיב ובני בריתו. כעת, מציג אותן המשיב באופן מונוליטי וגזעני בהתבסס על לאומיותם בלבד.

38. התבטאויות אלה של המשיב לא מבטאות התלהמות בשל רצון לעשות רווח פוליטי בתקופת בחירות. לא ולא – הן מבטאות משנה סדורה וארוכת ימים. כך לדוגמא, בחודש ספטמבר 2010, אמר המשיב: "אנשים כמו חנין זועבי צריכים להיות אזרחים פלסטינים ושילכו להיבחר בעזה אצל החמאס". חשוב לשים לב כי דבריו של ליברמן אינם מכוונים רק לחברת הכנסת זועבי בלבד, אלא ל"אנשים כמוה", כלומר ערבים שאינם מגלים נאמנות מספקת למדינה, על פי השקפתו.

ג.1. התבטאויות מועמדי המשיבה

39. ההסתה נגד נציגי הציבור הערביים, בפרט נגד חברת הכנסת חנין זועבי, והנסיונות להציגם כבוגדים ומשתפי פעולה עם אויב, אינם נחלת המשיב בלבד. תורמים לכך גם המשובצים אחריו ברשימת המשיבה.

40. ביום 5.11.14, זמן קצר לאחר פיגוע בעיר ירושלים, ח"כ אלכס מילר, המכהן מטעם המשיבה בכנסת ה-19 ומשובץ 11 ברשימה מטעמה, פרסם את הדברים הבאים:

"הפיגוע בירושלים הינו תוצאה ישירה של ההסתה המתמשכת מצד עוכרת ישראל, חנין זועבי, שמדי יום דואגת להטיף כנגד מדינת ישראל, ממנה היא מתפרנסת. כפי שזרועות הבטחון יודעים לטפל במחבלים, כך גם צריך לטפל בדרך קשה וחדה ביותר באלו המעודדים את הפיגועים. כל עוד ח"כ זועבי וחבריה הקיצוניים נמצאים בכנסת ומנצלים את הדמוקרטיה בישראל, תימשך ההסתה המטרופת כנגד מדינתנו. כולי תקווה כי החוקים שהגישה 'ישראל ביתנו', אשר מבקשים לפסול את התומכים בטרור מכהונה בכנסת יעברו במהרה ולא נצטרך לראות את הבוגדים המסיתים יושבים עוד בבית הנבחרים." [ההדגשות נוספו]

41. ביום הפיגוע בתל אביב, 21.1.15, כתב זה"כ רוברט אילטוב, המכהן מטעם המשיבה בכנסת ה-19, ומשובץ 7 מטעמה ברשימה לכנסת ה-20: "הפיגוע בתל אביב הבוקר הוא תוצאה ישירה של הסתה אבו מאזן ושותפיו בחמאס ובסיעות הערביות בכנסת ישראל. על ממשלת ישראל לפעול לשמירה על בטחונם של אזרחים תמימים בשגרת יומם על ידי נקיטת פעולות חריפות ונחרצות כנגד מסיתי הטרור וסוכניו באשר הם, שכל עניינם לחתור נגד מדינת ישראל כמדינת העם היהודי באמצעות עידוד ומתן לגיטימציה לביצוע מעשי טירוף. יש להביא לסילוקם של אבו מאזן ושותפיו." [ההדגשות נוספו] העתק הסטטוס מהעמוד הרשמי של ח"כ אילטוב מצ"ב לתיק הראיות ומסומן ט'

42. ביום 21.1.15, הופיע מר שרון גל, המשובץ מספר 5 מטעם המשיבה, בבית הספר התיכון "בליך". במהלך דבריו, קרא גל לתלמידים הצעירים ושאל "מי בעד חנין לג'נין?" בכך כיוון גל לחברת הכנסת חנין זועבי. גל לא הסתפק בכך, והסית את התלמידים לקרוא עמו "חנין לג'נין", תוך שהוא מבטיח להם כי לא מדובר ב"מלים בלבד, וכי אם "יתנו לו את הקול" הוא "יעשה את זה". ועוד הוסיף – "תאמינו שאפשר. לא במלים, אלא במעשים". סרטון המתעד את האירוע מופיע באתר "מאקו", בפרסום מיום 21.1.15, בקישור:

http://www.mako.co.il/news-military/politics-q1_2015/Article-6507e17e95d0b41004.htm

43. עוד קודם ששובץ ברשימה, ביום 17.7.14, הופיעו גל וח"כ מוחמד ברכה (אז, יושב ראש תנועת חד"ש) בתוכנית "אולפן חדשות 2". הימים ימי מבצע צוק איתן. בעוד שח"כ ברכה ציין כי התנועה פועלת "גם ברחוב היהודי וגם ברחוב הערבי על מנת לומר לא לשפיכות הדמים", והבהיר "אני לא כאן הדובר של חמאס ולא הדובר של ממשלת ישראל". השיב גל כי "הוא נשמע כמו דובר החמאס"

והגדיל לעשות כאשר נתן הוראות לחבר הכנסת "שב בשקט" וציין ש"לאנשים כאלה לא צריך לתת במה". עוד האשים גל את ח"כ ברכה: "אתה הפושע ... אסור לתת לכפ ככלל לדבר פה, לכו תדברו בטלוויזיה של חמאס". פנייה זו לח"כ ברכה בלשון רבים, והנסיון לייחס לו תמיכה במעשי טרור אך משום לאומיותו, מציירת את המיעוט הערבי כולו כגוף אחד, המבקש לפגוע בישראל מבפנים ולשתף פעולה עם אויביה. לאורך הראיון כולו המשיך גל לומר כי מדובר ב"הם ואנחנו". היינו – יהודי ישראל מול ערביי המדינה, וזאת מול דובר ערבי שהדגיש את החתירה המשותפת להפסקת אש ולשלום. סרטון המתעד את האירוע מופיע באתר יוטיוב בקישור:

<https://www.youtube.com/watch?v=QX7sK6wVfT4>

44. לא מיותר לציין כי גל היה המראיין שבראיון עמו צוטטה ח"כ זועבי כאילו אמרה שהיא מצדיקה את חוטפי שלושת הנערים. דא עקא, שהאזנה לראיון עצמו מעלה דברים אחרים. כך נאמר בראיון מיום 17.6.15:

*זכ זועבי: גם אם אני לא מסכימה איתם, הם אנשים שלא רואים שום פתח, שום פתח...
גל: לא, מה הם בהגדרה שלך הם, מה?*

זכ זועבי: הם אנשים שלא רואים שום פתח לשנות את המציאות שלהם, והם נאלצים להשתמש באמצעים האלה. עד שישראל תתפכח והאזרחים בישראל, החברה בישראל, תתפכח קצת, ותראה את הסבל, תרגיש את הסבל של האחר.

גל מיהר לפרש את דברי חברת הכנסת ואמר: "זאת אומרת, את באיזשהו אופן, מה באיזשהו אופן, במילים מפורשות, חברת כנסת ישראלית מצדיקה את החטיפה של הנערים הישראלים. ... מי שגדלה על ברכיו של טרוריסט מטונף, לא יכולה לדבר אחרת". הוצאת דברים מהקשרם בצורה מעוותת ומכפישת, על מנת להסית נגד חברת הכנסת שהבהירה מפורשות כי אינה מסכימה עם הפעולה בה נקטו החוטפים, אינה אלא הסתה מכוונת. ואכן, בעקבות הדברים, פרץ גל הכפשות נגד ח"כ זועבי, שהתבסס על פרשנותו של גל.

ד. הסתה לגזענות נגד המיעוט הערבי בישראל כולו

1.ד. התבטאויותיו של השר ליברמן

45. ההסתה לגזענות מבית היוצר של ישראל ביתנו כוונה בחודשים האחרונים באופן בוטה במיוחד כלפי הציבור הערבי באשר הוא. הקריאה להחרים בתי עסק של ערביי ישראל: ביום 21.7.14, כשבועיים לאחר פרוץ מבצע "צוק איתן", קרא המשיב לציבור הרחב (באמצעות עמוד הפייסבוק הרשמי שלו) להחרים בתי עסק של ערביי ישראל. כך כתב המשיב: "אני קורא לכולם לא לקנות יותר בחנויות ובעסקים של אלו במגזר הערבי שמשותפים היום בשביתה הכללית שהכריזה ועדת המעקב של ערביי ישראל" לאות הזדהות עם תושבי עזה ונגד מבצע "צוק איתן".

העתק הסטטוס מהעמוד הרשמי של המשיב מצ"ב לתיק הראיות ומסומן י'

46. זכותם של אזרחי ותושבי ישראל – ללא קשר לזהותם האתנית, הלאומית או הדתית – למחות נגד מבצע צבאי, הרג אזרחים חפים מפשע, או כל צעד אחר של הממשלה אליו הם מתנגדים היא זכות בסיסית המהווה חלק בלתי נפרד מהשיטה הדמוקרטית. קריאת המשיב להחרים מאות אלפי עסקים

- בישראל רק בגלל הזהות הלאומית והעמדות הפוליטיות בהם אוחזים בעליהם, פוגעת פגיעה ישירה ביסודות השיטה הדמוקרטית. את הטענה שכביכול קריאת המשיב מהווה חלק מחופש הביטוי שלו באופן השקול לקריאה לשבות המוגנת במסגרת חופש הביטוי והמחאה, יש לדחות מכל וכל אם תשמע. המשיב לא אמר את הדברים כאדם פרטי אלא כנציג ציבור ושר בכיר בממשלת ישראל.
47. ממילא, גם מטעמים פרקטיים לא ניתן יהיה לקבל את הקריאה כמתייחסת רק למי שנקטו באקט מחאתי (לגיטימי). האמנם ציפה המשיב שאדם מן היישוב יידע להבחין בין עסקים שהשתתפו בשביתה לבין אלה שלא? מובן שלא. המשיב, בתקופה רגישה ונפיצה, חיפש לפגוע במרקם היחסים הדק בין הרוב היהודי בישראל למיעוט הערבי, תוך כריכת כל ערביי ישראל במקשה אחת באופן גזעני ומסית, תוך פגיעה קשה ביסודות חופש המחאה והביטוי בלעדיהן לא תתכן דמוקרטיה מתפקדת.
48. המשיב פרסם את דבריו בעת שכיהן כשר החוץ וחבר בקבינט הבטחוני – לא כאדם פרטי. מעבר לשיתוף הרב שזכו לו הדברים ברשתות החברתית, נוסף לכך גם פרסום והדהוד בכלי התקשורת המסורתיים, כדוגמת העיתונים "גלובס", "דה מרקר", "מעריב", "הארץ" – ואלו כאמור דוגמאות בלבד.
49. לא ניתן להפריז בכובד המשמעות של דברים קשים וחמורים אלה, במיוחד כשהם באים מפי נציג ציבור ועל אחת כמה וכמה כאשר הם באים מפיו של שר וחבר בכיר בממשלה. את השפעת הדברים ניתן היה למצוא לא רק בתגובות לסטטוס אותו פרסם אלא גם בשטח, כפי שיורחב להלן.
50. **התבטאויות לאחר צוק איתן:** בברכת ראש השנה שפרסם המשיב ביום 23.9.14 התייחס המשיב לאירועי הקיץ, וכתב: "(כש)אנו עדיין כואבים ... ואת רציחתם של 3 הנערים", תוך התעלמות בוטה ומכוונת מהרצח הנורא של הנער אבו ח'דיר (שהוכרז על ידי רשויות המדינה כנפגע פעולות איבה). העתק הסטטוס מהעמוד הרשמי של המשיב מצ"ב לתיק הראיות ומסומן י"א
51. על רקע כלל התבטאויותיו של המשיב, ועל רקע חזון המשיבה, גם אמירות תמימות לכאורה – כדוגמת קריאתו של המשיב לפעיליו "לרכוש אלפי עותקי "שארלי הבדו" (מגזין הכולל קריקטורות הלועגות למוסלמים, הארץ 25.1.15) – מצביעות על מטרת המשיב לסמן את האוכלוסייה הערבית-מוסלמית בישראל כמטרה לדחיקה, להשפלה ולדה-לגיטימציה. נסיונו של המשיב לכסות מטרה זו באצטלה של שמירה על חופש הביטוי על רקע פעולותיו בכל דרך שהיא לצמצם את חופש הביטוי הפוליטי בישראל, היא לעג לרש.
- דיווח על קריאתו של המשיב כפי שפורסמה ביום 25.1.15 באתר הרשמי של המשיבה, מצ"ב לתיק הראיות ומסומן י"ב.

2.ד. התבטאויות מועמדי המשיבה

52. המשיב אינו פרש בודד אלא מנהיג מפלגה שדעותיו הגזעניות והמסיתות מקודמות על ידי כלל חבריה. מועמדים בולטים נוספים מטעם המשיבה התבטאו בביטויים קשים נגד המיעוט הערבי בישראל, וליבו את התהום בין אזרחי ישראל על רקע הבדלים לאומיים.

53. מר אילן שוחט, המשובץ 4 ברשימת ישראל ביתנו, צוטט בעת שיהן כראש העיר צפת כאומר את הדברים הבאים: "...יש בעיר קוד אתי, לפיו אחד מכבד את השני. כשערכי עובר על הקוד הזה, זה מתפרש כפרובוקציה". כריכה זו של כלל התושבים הערבים בעיר, אך מפאת השתייכותם למיעוט לאומי אחד, ודאי כאשר היא באה מפיו של ראש העיריה, מהווה הסתה לגזענות. דבריו של שוחט, מבהירים את היחס השונה המקבל מי ש"עובר על הקוד האתי" כשהוא שייך לקבוצת המיעוט, אשר מעשיו נתפסים כמכוונים, פרובוקטיביים ומתריסים, ובהכרח – כבעלי מטען פוליטי ולאומי.

כתבה מיום 18.11.10 מצ"ב לתיק הראיות ומסומנת י"ג

54. גב' שירה מיסטריל, המשובצת מספר 10 מטעם המשיבה, קישרה בעבר בעמוד הפייסבוק שלה סרטון ובו אדם צעיר נדרס על ידי מכונת. מתחת לסרטון כתבה מיסטריל: "פחחחח ערבי מסריחחחח...למי שלא ראה יש סרטון ביוטיוב ערבי נדרס!!! לילה מעולה". כלומר, גב' מיסטריל חוגגת את שפיכת דמו של אזרח ערבי חף מכל שפע ומסיתה בכך לפגיעה פיזית באזרחים ערבים.

העתק הסטטוס מחודש אוקטובר 2010 מצ"ב לתיק הראיות ומסומן י"ד

55. תפיסותיה הגזעניות של מיסטריל וההסתה לגזענות אינן נחלת העבר, כפי שניסו לתרץ גורמים מטעם המשיבים מעט לאחר פרסום רשימתם לכנסת. הנ"ל השתתפה בחודש יוני 2014 בהפגנה שכללה הסתה לגזענות, והובלה על ידי חה"כ לשעבר, מיכאל בן ארי, המזוהה עם תנועת כ"ך וערכיה, תנועה המוכרות כבלתי חוקית מזה שנים ארוכות. השתתפותה זו, בהפגנה הקטנה, בה גם נשאה דברים, מעידה כאלף עדים על כך שדבריה המסיתים לגזענות של מועמדת מספר 10 ממשיכים ומשקפים את עמדותיה גם היום. סרטון המתעד את האירוע מופיע באתר פייסבוק בקישור

<https://www.facebook.com/video.php?v=10154292768115608>

ה. תוצאות ההסתה – אלימות קשה, אפליה והחרמה כנגד המיעוט הערבי בישראל

56. ההסתה הגזענית שמסיתים המשיבים, חצתה כל קו אדום בקיץ 2014. המרצע שהוסתר בהצעות חוק והצהרות נאמנות, יצא מן השק ומדיניות המשיבים התגלתה כמשנה סדורה של הסתה לגזענות אלימה, פגיעה בלגיטימציה של האוכלוסייה הערבית בישראל ונציגיה שעולה אף כדי פגיעה בדמותה של ישראל כמדינה דמוקרטית.

57. הגזענות הבוטה, שבעבר הייתה מוסתרת ונחלתן של קבוצות שוליים, הפכה בשל דחיפת המשיבים לפורמלית ונתמכת על ידי הממסד הפוליטי, שכן בקעה מלב הממשלה בלא כל גורם רשמי שינסה למתן ולרסן אותה. אמנם היו לפעולות אלו שותפים ממקומות וארגונים שונים, מקבוצות שוליות הנחזות קיצוניות יותר, אך בת הקול הגדולה של ההסתה והאלימות נגד הציבור הערבי הגיעה מישראל ביתנו לשיאים חדשים של עוצמה, בהירות ותעוזה. ההסתה הגזענית החמירה, הפכה פרועה יותר ויותר, והביאה לתוצאות הרסניות וחמורות שלא ניתן לבטל עוד כאירועים חריגים של "עשבים שוטים". דברי המשיבים נפלו על אוזניים קשובות והביאו לגילויי אלימות קשים. גילויי

האלימות אך פגעו ראשית ובראשונה באזרחי ותושבי ישראל הערבים וסימנו אותם כמטרה לפגיעה. להלן רשימה **חלקית בלבד** של אירועים בתקופה האמורה ועד היום:

58. ביום 1.7.14 יצאו מאות צעירים בירושלים בצעקות "מוות לערבים", ככל הנראה במטרה לאתר עוברי אורח ערבים ולהכותם. סרטון המתעד את האירוע ברחוב "דורות ראשונים" בירושלים מופיע באתר יוטיוב בקישור:

https://www.youtube.com/watch?v=b43CbGsKCP0&x-yt-cl=84503534&feature=player_embedded&x-yt-ts=1421914688

59. למחרת היום, 2.7.14, התקיימה הפגנה גזענית בבית שמש בהובלת ארגון להב"ה, נגד העסקת עובדים ערבים בסופרמרקט מקומי. בהפגנה קראו קריאות גזעניות, בין השאר על ידי קטינים. בין השלטים שהונפו בהפגנה: "לא מעסיקים רוצחים". מיותר לציין את החומרה הרבה שיש בקריאות מסיתות הרואות בכל אדם רוצח רק מפאת לאומיותו, ואת ההשלכות הקשות הנובעות מכך, אשר פוגעות גם בגרעין כבודו של הפרט, וגם בשיח הציבורי כולו. סרטון המתעד את האירוע בבית שמש מופיע באתר יוטיוב בקישור:

https://www.youtube.com/watch?v=L_Qt-qtKsX4&x-yt-cl=84503534&x-yt-ts=1421914688

60. במוצאי שבת 5.7.14 התקיימה הפגנה גזענית במתחם "ביג" הסמוך לפרדס חנה. ההפגנה התחילה כתהלוכה מקצה המתחם, ובמהרה הפרה לפרועה כשהמפגינים, עטופים בדגלי ישראל, צבאו על דלתות סופרמרקט וצעקו על עובדים ערבים שהתחבאו בפנים. שוטרים שהיו במקום לא מנעו את האלימות, גם לא כשמפגינים רדפו אחרי עובד ערבי וזרקו אבן על מכונית משום שסברו שנוסעיה ערבים. במהלך ההפגנה נשמעו קריאות "מוות לערבים", "מוות לשמאלנים", "מוחמד מת", "שמאלנים לעזה" וכיוצא בכך. תמונות מהאירוע מצורפות לתיק הראיות ומסומנות י"ד

61. ביום 15.7.14 לפנות ערב התקבצו בככר ציון בירושלים נערים שקראו קריאות גזעניות ופוגעניות. המשטרה מנעה מהם לצעוד לשער שכם. סרטון שצולם באירוע מופיע באתר יוטיוב בקישור:

<https://www.youtube.com/watch?v=frcIRMw3h2Y&x-yt-cl=84503534&x-yt-ts=1421914688>

62. ביום 19.7.14 התקיימה בחיפה הפגנה נגד הלחימה, ומולה "הפגנת נגד". מפגינים ערבים שהגיעו למקום נתקלו בקריאות "מוות לערבים", חפצים ואבנים שהושלכו לעברם, וספגו מכות שהובילו לפציעות. חלק מהפצועים (מספרים מדויקים אינם ידועים) פונו באמבולנס בסיוע משטרה. בין השאר, ידוע כי למפגין אחד שברו כתף ולמפגין אחר שברו אף. דיווח על האירוע מצורף לתיק הראיות ומסומן ט"ו

63. ביום 21.7.14 התקיימה במתחם נגה בתל אביב הפגנה בה קראו קריאות "מוות לערבים" ו"יהודי נשמה – ערבי בן-זונה". סרטון שצולם באירוע מופיע באתר פייסבוק בקישור:

<https://www.facebook.com/photo.php?v=10152243461927844&set=vb.651077843&type=2&theater>

64. ביום 25.7.14, התקיפו בשכונת נווה-יעקב בירושלים שבעה צעירים יהודים שני צעירים ערבים, תושבי בית-חנינא. בהתאם לכתב האיטום שהוגש נגד השבעה, הנ"ל הקיפו את המתלוננים תוך שהם אומרים "ערבים, ערבים", והתנפלו עליהם באלות ובקריאות, אך בשל מוצאם של השניים. התקיפה המשיכה גם לאחר שהשניים איבדו את הכרתם. כתוצאה מהתקיפה, נגרמו לאחד חבלות בבית החזה, בגבו ובברכיו, הוא סבל מחבלה בראשו ודימום פנימי, ושוחרר מבית החולים רק לאחר ארבעה ימים. חברו ספג שברים בגולגולת ודימומים פנימיים, שברים במקומות שונים בגוף, וחבלות נוספות. הנ"ל נזקק לניתוח בראשו ונכון למועד הגשת כתב האיטום (11.8.14) טרם שוחרר מבית החולים.

העתק כתב האיטום מצורף לתיק הראיות ומסומן ט"ז

65. ביום 31.7.14 הותקף מר עלי עבאסי כשיצא מביתו בירושלים אל עבודתו במאפיית אנג'ל. לאחר שכשבועיים קודם לכן הותקף בתחנה הסמוכה לעבודתו החליט להמשיך לתחנה הבאה, ומשם לצעוד לכיוון המאפייה. מעט לפני שהגיע התנפלו עליו חמישה גברים, קשרו את ידיו וריססו גז פלפל ישירות לעיניו. בהתאם לדיווח, הם קרעו את חולצתו, קשרו באמצעותה את פיו והוא נחנק. התוקפים זרקו את עבאסי על גבו, סטרו לו, בעטו בו, כיבו עליו סיגריה ולאחר שקשרו את רגליו ניסו לסחוב אותו למכונית. מאחר ומכוניות עברו במקום, החמישה נבהלו, וברחו בנסיעה. עבאסי הובהל לבית החולים. דיווח על האירוע מצורף לתיק הראיות ומסומן י"ז

66. ביום 9.8.14 התקיימה הפגנה גזענית מול בניין מפלגת חד"ש במושבה הגרמנית בחיפה. עשרות אנשים קראו קריאות גזעניות, בין השאר "בעזה אין מחר לימודים, כי לא נשאר שם ילדים". סרטון שצולם בהפגנה מופיע באתר יוטיוב בקישור:

<https://www.youtube.com/watch?x-yt-cl=84503534&x-yt-ts=1421914688&v=8CIVvtbcRVw>

67. ביום 17.8.14 נערכה הפגנה גזענית מול חתונתם של מורל מלכה ומחמוד מנסור, יהודיה שהתאסלמה עם בן זוגה המוסלמי. עוד קודם לחתונה הושמעו איומים כלפי בני הזוג וכלפי האולם.

זרעי ההסתה שנטמנו בעת הלחימה הותירו את השפעתם גם לאחר תום המבצע בעזה:

68. בתאריך 21.11.14 הותקף בבני ברק נהג רכב הסעות של בית החולים "מעייני הישועה", איסר טהא, בשל מוצאו. לפי דיווח הנערים זרקו אבנים, ניפצו את שמשית הרכב וקראו קריאות גנאי לעבר הנהג.

דיווח על אירוע התקיפה מצורף לתיק הראיות ומסומן י"ח

69. למחרת אותו יום תקפו שני נערים בני 18 רופאים ערבים שעבדו במרפאת "טרם" בבני ברק. שוטרי סיור עצרו את הנערים ומנעו את המשך התקיפה. דיווח על אירוע התקיפה מצורף לתיק הראיות ומסומן י"ט

70. ביום 24.11.14 הותקף צעיר ערבי על ידי שלושה יהודים בסמוך לשכונת פסגת זאב. הצעיר נפצע באורך קל ופונה לבית החולים שערי צדק. דיווח על האירוע מצורף לתיק הראיות ומסומן כ'

71. ביום 22.1.15 הותקף בירושלים צעיר דרוזי לאחר שנערים יהודים התנפלו עליו כשצעד בסביבת האוניברסיטה ושוחח בערבית. הצעיר נפצע ואושפז. העתק סטטוס שפרסם נשיא המדינה בעמוד הפייסבוק הרשמי בעקבות התקיפה מצורף לתיק הראיות ומסומן כ"א

72. כאמור, אלו רק מקצת האירועים. על אלה נוספו פרצי אלימות ספונטניים (ולעתים – ספונטניים לכאורה בלבד) אשר לא מדווחים למשטרה וודאי לא הוזכרו בתקשורת הישראלית, וכן תקריות רבות אחרות שהוסיפו להלהטת הרוחות – מחיקת כיתובים בערבית משלטים, ריסוס כתובות גרפיטי גזעניות ומסיתות, הערות ברחוב וכיוצא בכך אירועים שהשפעתם על הגברת המתח והעלאת היקף האלימות גבוהה, אך לא ניתנת למדידה.

אלימות ופגיעה כלכלית

73. על האלימות הפיזית נוספה אלימות כלכלית, שאינה ניתנת לכימות, בעקבות קריאות המשיב להחרים את בתי העסק הערבים.

74. בתאריך 20.7.14 או בסמוך לכך, הופצה בפייסבוק תכתובת שהכפישה את מר עלי זועבי, שף במסעדת "קלמטה" ביפו. נסיונותיו של השף זועבי להבהיר כי הדברים המיוחסים לו לא נאמרו נפלו על אוזניים ערלות, ובמסעדה קיבלו עשרות הודעות נאצה בפייסבוק ועשרות טלפונים הקוראים לפיטוריו של השף. בראיון אמר זועבי כי הוא ומשפחתו חששו צאת מהבית, וכי נגרם לו נזק מקצועי ארוך טווח. דיווח על השתלשלות העניינים מצורף לתיק הראיות ומסומן כ"ב

75. ערבים ישראלים שפרסמו בעמודי הפייסבוק הפרטיים שלהם ביקורת על מבצע "צוק איתן" או פעולות צה"ל, נקראו לשיחות שימוע לפני פיטורין, הושעו מעבודותיהם וחוזים עמם לא חודשו.

76. ביום 20.11.14 הורה ראש עיריית אשקלון, הנתמך על ידי המשיבים ונציגיהם בעיר, להפסיק את עבודתם של ערבים אזרחי ותושבי ישראל המועסקים בבניית מרחבים מוגנים בגני ילדים בעיר. דיווח על האירוע מצורף לתיק הראיות ומסומן כ"ג

77. ההצהרות בדבר החרמה כלכלית לא נותרו במישור התיאורטי בלבד. התכנית ליצירת "תמריצים כלכליים" לקידום תכנית חילופי השטחים נשמעת לפתע מסתברת. מסקר שערך מכון גיאוקרטוגרפיה עבור גלובס ביולי 2014 עלה כי 67% מהצרכנים היהודים יפסיקו לקנות בחנויות או בישובים של ערבים. דיווח על תוצאות הסקר מצורף לתיק הראיות ומסומן כ"ד

78. מכתבה מיום 14.8.15 שפורסמה באתר "מעריב און ליין", עולה שבעקבות דברי השר ליברמן צנח מספר היהודים שהשתמשו בשירותיהם של בעלי עסקים ערבים או קנו ממרכולתם.

דיווח על האמור מצורף לתיק הראיות ומסומן כ"ה

79. בחודש ספטמבר 2014 שוב ערך מכון גיאוקרטוגרפיה סקר עבור גלובס, וממנו עלה שהשפעות "צוק איתן" בקיץ וההחרפה בהתבטאויות במהלכו, לא פגו. בעלי סופרמרקטים בערים מעורבות וערביות דיווחו על ירידה משמעותית בהכנסותיהם.

דיווח מיום 30.9.14 על תוצאות הסקר מצורף לתיק הראיות ומסומן כ"ו

1. הקשר הבל ינותק בין אביגדור ליברמן וישראל ביתנו

80. הזכות לבחור ולהיבחר היא מהזכויות היסודיות ביותר במשטר דמוקרטי. בהתאם, יש לנקוט זהירות רבה כשמונעים מרשימה להשתתף בבחירות בשל התבטאויותיו ומעשיו של אחד (או אחדים) מחבריה (ר' פרשת טיבי לעיל). במקרה שלפנינו, הקשר בין המשיב למשיבה חזק כל כך עד שמעבר

לטעמים לפסול כל אחד מהם בנפרד, הוא מצדיק דין זהה לגבי שניהם אף אם נוקטים זהירות מוגברת כאמור.

81. השר ליברמן הקים את מפלגת ישראל ביתנו ומשובץ כנציג הראשון מטעמה מאז הקמתה. המשיבה אינה רשימה דמוקרטית ולא מתקיימות בה בחירות מקדימות (פריימריז). על אף שלכאורה הגוף העליון אצל המשיבה הוא ועידת המפלגה, הרי שזו מתכנסת אחת לארבע שנים בלבד, הרשימה נקבעת על פי "ועדה מסדרת" ובפועל – על פי המשיב יישק דבר.

82. חזון המפלגה מנוסח לעתים בלשון רבים ולעתים בלשון יחיד, כדובר מגרוננו של המשיב (ראו סעיף 9 לעיל). למשל: "כמי שגדל על התפיסה של"שתי גדות לירדן ועל האמונה בארץ ישראל השלמה, אחת מהדילמות הקשות ביותר בהתלבטות האישית שלי נוגעת לשאלה מהי הגישה הנכונה לגבי הויכוח הזה...". או: "אני סבור שלא צריך להיות שום הבדל ביחסה של המדינה אל יהודים, נוצרים, מוסלמים, דרוזים או אחרים". החזון נחתם במלים "שלכם, אביגדור ליברמן".

כי ככה אנחנו רגילים ב"ישראל ביתנו", כשצריך – שוחים נגד הזרם. בהמשך, כולם מצטרפים...
שלכם,
אביגדור ליברמן

צילום מסך מיום 26.1.15 מתוך אתר הרשימה.

83. המשיבה יונקת את כוחה ואת זהותה מהמשיב והרשימה היא רשימתו. קשר בל ינותק זה אינו טמון אך בראשית ימיה של הרשימה או בענייניה ה"פנימיים" אלא גם כלפי חוץ. כך לדוגמא, בדף הבית של המשיבה, מופיעה דמותו של המשיב בלבד בכותרת:

צילום מסך מעמוד הבית של אתר המשיבה מיום 22.1.15. מופיע בקישור <http://www.beytenu.org.il>

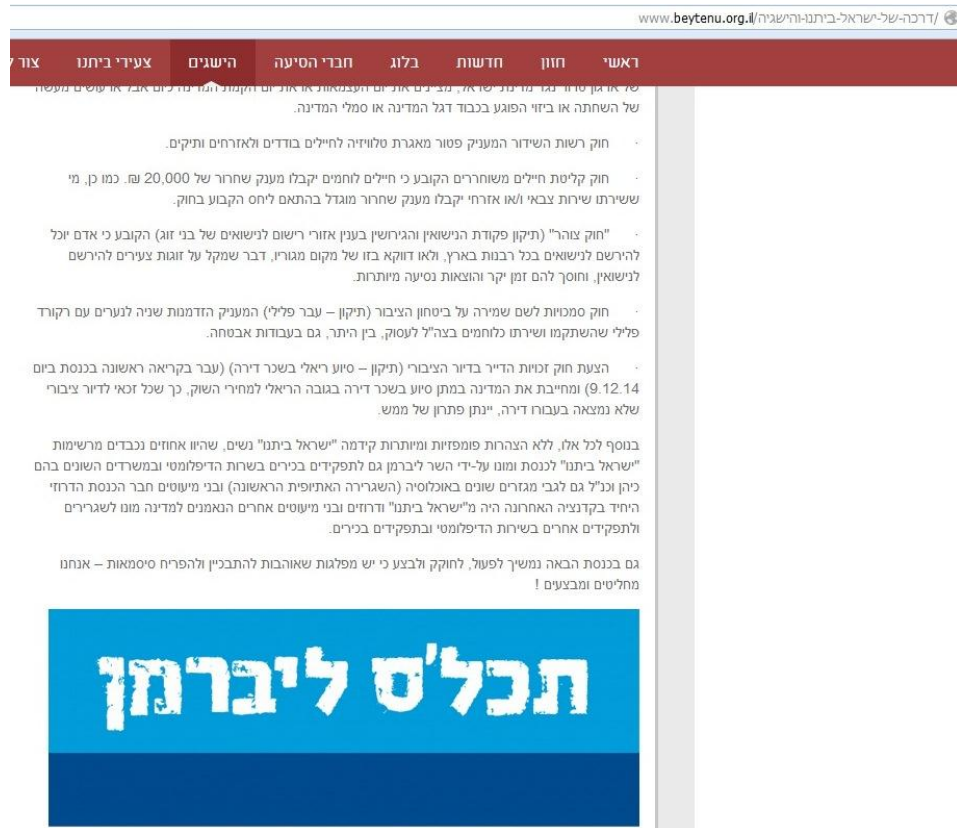
84. ביום 15.1.15 השיק המשיב את הקמפיין הרשמי של המשיבה, תחת הכותרת "תכל'ס ליברמן":

צילום מסך מיום 16.1.15 באתר המשיבה, מופיע בקישור

<http://www.beytenu.org.il/%D7%AA%D7%9B%D7%9C%D7%A1-%D7%9C%D7%99%D7%91%D7%A8%D7%9E%D7%9F/>.

85. אפילו רשימת הישגי המשיבה, המפרטת לכאורה את הישגי **כלל חבריה**, כפי שמוצגת באתר הרשמי, מסתיימת בסלוגן "תכל'ס ליברמן".

צילום מסך מיום 22.1.15 של דף "דרכה של ישראל ביתנו והישגיה" (מתוארך 21.1.15). מופיע בקישור

<http://www.beytenu.org.il/%D7%93%D7%A8%D7%9B%D7%94-%D7%A9%D7%9C-%D7%99%D7%A9%D7%A8%D7%90%D7%9C-%D7%91%D7%99%D7%AA%D7%A0%D7%95-%D7%95%D7%94%D7%99%D7%A9%D7%92%D7%99%D7%94/>

86. יתרה מכך – בעמוד הראשי באתר הרשמי של המשיבה, המהווה את הפנים של המשיבה כלפי הציבור הרחב ברשת, לא ניתן למצוא (ולכל הפחות – לא ניתן למצוא עובר להגשת בקשה זו) תמונה קבוצתית של מועמדי הרשימה. בדוחק ניתן לאתר תמונות יחידות של מתמודדים ברשימה, תחת פרסומים יחידים שלהם.

צילום מסך מיום 22.1.15 מעמוד הבית של אתר המשיבה (מתוארך 15.1.15)

87. אכן, לא בנקל תפסל רשימה בגלל התנהלות אחד מחבריה, אך במקרה של המשיבים, הצטברותם האינדיקציות שהבאנו לעיל יחד מביאים למסקנה ברורה אפשרית אחת, מסקנה אשר מתחדדת על רקע השנים הארוכות בהן פועלים המשיבים בדרך זו, ללא התפתחות וללא שינוי, ללא התמודדות דמוקרטית. בעוד שחברי סיעה ההולכים ובאים, המנהיג הבלתי מעורער מושל בכיפה, ומבלי שצומח לו מתחרה, מחליף או מועמד הצפוי לבוא בנעליו ביום מן הימים.

88. לסיכום יטענו המבקשים כי נוכח הקשר הבל ינותק בין המשיבים, יש לפסול את שניהם מהתמודדות בבחירות לכנסת ה-20, בין משום התבטאויותיהם ופעולותיהם המסיתות לגזענות והמבקשות לשלול את אופיה הדמוקרטי של חברה כקבוצה, ובין משום התנהלותו זו של המשיב, שמעצב את המשיבה כשליט יחיד, בדמותו ובהשראתו.

ז. הטענות המשפטיות

89. הפילוסוף ישעיהו ברלין בספרו ארבע מסות על חירות, 43 (1969), כתב: "תדיר הייתה משמעות החופש לזאבים – מוות לכבשים". בכך זיקק ברלין את פרדוקס הסובלנות לכדי אמת פשוטה – תפיסת עולם ליברלית או דמוקרטית לא יכולה לאפשר חירות מוחלטת לגורמים אנטי סובלניים המערערים על ערכיה הבסיסיים.

ז.1. סעיף 7א לחוק יסוד: הכנסת

90. הקושי שמציין ברלין, אשר כונה על ידי הנשיא ברק (כתוארו דאז) בא"ב 02/11280 ועדת הבחירות המרכזית לכנסת השש-עשרה נ' חבר-הכנסת אחמד טיבי נז(4) (להלן: "פרשת טיבי") "הפרדוקס הדמוקרטי", עומד בבסיס סעיף 7א לחוק יסוד: הכנסת, אשר מעגן את עקרון הדמוקרטיה המתגוננת כחלק בלתי נפרד מאופייה של מדינת ישראל. כך לשון הסעיף:

מניעת השתתפות בבחירות 7א. (א) רשימת מועמדים לא תשתתף בבחירות לכנסת ולא יהיה אדם מועמד בבחירות לכנסת, אם יש במטרוחיה או במעשיה של הרשימה או במעשיו של האדם, לפי הענין, במפורש או במשמע, אחד מאלה: (1) שלילת קיומה של מדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית; (2) הסתה לגזענות; (3) תמיכה במאבק מזוין, של מדינת אויב או של ארגון טרור, נגד מדינת ישראל.
--

91. הסעיף מבטא את המשוואה החוקתית שנקבעה בישראל ומאזנת בין החירות שהדמוקרטיה מעניקה לכל ביטוי והפלורליזם בהשקפות ובדעות שעליו היא מבוססת, לבין ההגנה על המשך קיומה כדמוקרטיה ועל המיעוטים בתוכה מסכנות הגזענות, סכנות הרודפות מיעוטים בעולם כל העת, ובפרט את העם היהודי למוד הניסיון והסבל. פרשנות משוואה זו דורשת שמירה על איזון חוקתי עדין. מחד גיסא, יש לקיים את הזכות לבחור ולהיבחר שהיא מאושיות המשטר הדמוקרטי ומאידך גיסא – יש למנוע פגיעה בקיומה כמדינה יהודית ודמוקרטית, ולמנוע הסתה לגזענות.

92. בא"ב 9255/12, 9255/12 ועדת הבחירות המרכזית לכנסת התשע-עשרה נ' ח"כ חנין זועבי ([פורסם בנבו], נימוקים מיום 20.8.13)(להלן: "פרשת זועבי") ציין כב' הנשיא גרוניס (כתוארו

דאז) כי הפרדוקס הדמוקרטי "מאתגר את התפיסה היסודית של הדמוקרטיה כמשטר העם דרך נציגיו" וכי "מנגנוני הבחירה של הנציגים בפרלמנט הם האמצעי להגשמת עקרון זה" (פיסקה 6). עוד הוסיף: "בדמוקרטיה הייצוגית המפלגות הן הצינור להעברת רצון האזרחים לשלטון. על כן, פגיעה במנגנון הבחירות בדרך של פסילת רשימה, מצמצמת את היקף האידיאולוגיות מהן יכול האזרח לבחור את ההנהגה, ומוציאה מן המשחק הפוליטי קבוצות בכך שלא ניתנת להן אפשרו לקדם את מצען באמצעים פרלמנטריים" (פיסקה 7).

93. למען הזהירות בלבד ידגישו המבקשים כי אף שהמשיבה החלה את דרכה כמפלגה מגזרית המייצגת את מהגרי ברית המועצות לשעבר בישראל, הרי שכיום היא רואה עצמה כרשימת שלטון לכל דבר ועניין. חברי הכנסת שלה, כמו גם מצביעיה, מגיעים מכל שכבות ומגזרי האוכלוסייה. משכך, מניעת התמודדותה לא תדיר קבוצה כלשהי מהכנסת. השוו להבדיל לדברי כב' השופטת דורנר אשר העלתה שיקול זה בפרשת טיבי: "פסילת רשימות ומועמדים המייצגים קבוצות אלה תותיר את חבריהן ללא ייצוג בכנסת".

2.2. הסתה לגזענות

94. גזענות היא ייחוס סטיגמות ותכונות שליליות, לקבוצות או לפרטים בקבוצות, בשל ההשתייכות הגזעית או האתנית שלהם. כיום משמש המונח ליחס פוגעני כלפי קבוצות מיעוט, גם בשל שייכות לאומית, דתית וכיוצא בכך. סעיף 144א לחוק העונשין מגדיר גזענות בסימן א'1: רדיפה, השפלה, ביזוי, גילוי איבה, עוינות או אלימות, או גרימת מדנים כלפי ציבור או חלקים של האוכלוסייה, והכל בשל צבע או השתייכות לגזע או למוצא לאומי-אתני.

95. הנזק בגזענות ברור – היא יוצרת הפרדה, בידוד וניכור של קבוצות מיעוט מקבוצת הרוב, אשר מביאים לתחושות חוסר אונים, חסמי התקדמות והשתלבות, וגורמת לחוסר סולידריות הדדית. שפיטת אדם על פי מוצאו או השתייכותו הקבוצתית פוגעת לא רק בו – נפשית, פיזית וכלכלית – אלא גם בקבוצת הרוב שלא זוכה להנות מכישוריו של הפרט וממיצוי תרומתו לחברה.

96. סעיף 7א לחוק לא כולל הגדרה גזענות מהי. בפרשת ניימן השנייה שהוזכרה לעיל קבע כב' השופט שמגר: "אין צורך להגיע כאן להגדרה סגורה ובלעדית של הביטוי האמור. לצורך ענייננו יש רק לקבוע, אם המטרות והמעשי שלפנינו כלולים בגדר המושג בו אנו דנים כאן. הנני סבור, כי ניתן להסתייע, בין היתר, גם בהגדרה הכלולה בסעיף 144א הנ"ל לצורך הזיהוי של אי-אלו יסודות מאפיינים של התופעה האמורה ולשם בחינת מטרותיה ומעשיה של המערערת". ועוד הוסיף: "העובדה שהגדרה נוצרת, מבחינת הניסוח של החוק בו היא מובאת, לצורכי החוק אשר בו היא כלולה, אין בה כדי למנוע פרשנות של מונח לשוני זהה, על-ידי הישענות על הגדרתו בדבר החקיקה האחר, כאשר הגדרה זו ישימה בנסיבות העניין, מבחינת הנושא, ההקשר והמטרה החקיקתית".

97. באותה פרשה נקבע ביחס לסיעת כך: "מטרותיה ומעשיה של המערערת הם באופן ברור גזעניים: ליבוי היצרים השיטתי על יסוד לאומי-אתני המביא איבה ומדנים ומעמיק תהום, קריאה לשלילה אלימה של זכויות, לביזוי שיטתי ומכוון של חלקי אוכלוסייה מוגדרים, המאובחנים לפי

יסוד לאומי-אתני, ולהשפלתם באופן הדומה להחריד לגרועות שבדוגמאות בהן התנסה העם היהודי - כל אלה די בהם, לאור החומר הרב שהוגש לנו, כדי לבסס את המסקנה בדבר ההסתה לגזענות. עוצמת פעולתה של המערערת בכל צורותיה, הקיצוניות שבהצגת הנושאים ובמעשים המתלווים אליהם והעיוות החמור של אופייה של המדינה ושל משטרה הנובעים מכך, כל אלה מקנים למטרות ולמעשים את החומרה המפליגה, שדי בה כדי לבסס החלטתה של ועדת הבחירות המרכזית". הדברים יפים גם לענייננו.

98. בפרשת ניימן השנייה קבע בית המשפט העליון כי יש לשים את הדגש בטעם "הסתה לגזענות" על "ליבוי היצרים השיטתי על יסוד לאומי-אתני המביא איבה ומדנים ומעמיק תהום, קריאה לשלילה אלימה של זכויות, לביזוי שיטתי ומכוון של חלקי אוכלוסיה מוגדרים, המאובחנים לפי יסוד לאומי-אתני" (עמ' 197).

99. כפי שהודגם לעיל, פעולותיהם והתבטאויותיהם של המשיבים, אשר היו גזעניים ומסיתים לגזענות לאורך כל הדרך, החרפו והוחמרו בתקופת "צוק איתן", כשהיו מרכיב מרכזי בממשלה. בעת הלחימה בקיץ 2014 נפלו דבריהם הגזעניים של המשיבים שיצאו מלבה של הממשלה ללא קול חוסם ומרסן על אוזניים קשובות.

100. את הפגיעה – הפיזית, הכלכלית והרגשית – שפגעו המשיבים, לא ניתן לכמת. קל וחומר שלא ניתן לכמת את הלגיטימציה שנותנת קריאת המשיב לגזענות, ואת תוצאות ההסתה הנובעות ממנה. המשיבים מטיפים מזה שנים ארוכות לגזענות ולשנאה, ומסרים אלה מחלחלים באופן שמייצר אקלים המאפשר חטיפת נער צעיר, חף מכל פשע, ושריפתו חיים רק בשל השתייכותו למיעוט, ומקרים רבים של שימוש באלימות פיזית ומילולית כלפי עוברי אורח, אך בשל השתייכותם הלאומית.

101. גם היום, כמו בעבר, ממשיכים המשיבים להתבטא נגד חברי הכנסת הערבים, ממשיכים לשלול את הלגיטימציה שלהם לפעולות פוליטיות ולמחאה, ובכך מלבים את היצרים ומגבירים את האיבה והמדנים על יסוד לאומי אתני, הכל כפי שהודגם בחלקים א'-ב' לבקשה. חומר הראיות שצורף לעיל, בעיקר הפרסומים ישירות מפי המשיב והחברים במשיבה בעמודי הפייסבוק הרשמיים שלהם, מביאים להצטברות מסה קריטית המחייבת את פסילת המשיבים. הראיות הן ברורות, חד משמעיות, ונוכח מקרי האלימות הקשים שהוזכרו לעיל, מעידים באופן ומשכנע כי הגבול נחצה וכי התבטאויות המשיבים לא מצויות עוד בטווח הפעולות הלגיטימיות (השוו: פרשת ניימן השנייה בעמ' 196).

102. הפרסומים – מפי המשיבים פורסמו ועל ידיהם. הם מדויקים ומופיעים בהקשרם. מהצטברותם עולה תפיסת עולם מגובשת וברורה המייצגת את עמדותיהם לאשורן.

3.2. שלילת קיומה של ישראל כמדינה דמוקרטית

103. דמוקרטיה מכילה, כחלק אינהרנטי מהגדרתה, עמדות מנוגדות גם כשאלה קשות לעיכול והגנה על קבוצות מיעוט. פעולת המשיבים להשתיק קולות של קבוצות מיעוט, הצגתם כבוגדים המעורבים

בטרור, המגיעה עד לפגיעה גזענית בחפים מפשע פוגעת פגיעה קשה ביסודות הדמוקרטיה הישראלית ומסכנת את קיומה.

104. כפי שהוצג לעיל, המשיבים פועלים באופן עקבי ומתמשך למחיקת הביטוי הפוליטי הלגיטימי של הציבור הערבי בישראל, וליצירת דיכוטומיה בין ידיד לאויב. מחיקת מצבי הביניים מהשיח הציבורי, והשרשת התפיסה כאילו השתייכותו הלאומית של אזרח הופכת אותו לכל הפחות לאויב בפוטנציה, ומצדיקה שלילת זכויותיו כאזרח, פוגעת פגיעה חמורה בדמוקרטיה וביסודותיה.

105. בנוסף, לאחרונה חשפה משטרת ישראל חשדות לפיהם כי המשיבה חסרת כבוד להליכים דמוקרטיים ומנסה לעקוף אותם גם באמצעות שחיתות ועבירות של עובדי ציבור. בכירים במפלגת ישראל ביתנו, ביניהם סגנית שר הפנים פאינה קירשנבאום, שר התיירות לשעבר מהמפלגה סטס מיסד'ניקוב, מר דאוד גודובסקי ראש מטה ישראל ביתנו, ואישים רבים המקורבים למפלגה או שמונו על ידה לתפקידים שונים, נחקרו וחלקם נעצרו בחשד למעורבות באחת מפרשות השחיתות הגדולות שידעה המדינה. המדובר בחשדות לכ- 15 מקרי שוחד, קבלת דבר במרמה, גניבה בידי עובד ציבור ועבירות דומות על טוהר המידות. ליבן של החשדות הן כי כספי תמיכות ממשלתיים הועברו למוסדות נתמכים, עמותות ואיגודים שלא כדון, בתמורה להעברת חלק מהתקציבים לחברי כנסת, בעלי תפקידים ומקורביהם, או בתמורה למינוי מקורבים לתפקידים שונים. היקף הכספים שהועברו שלא כדון מגיע על פי החשדות למיליוני שקלים (ראו לדוגמה עדו באום, החשד: כך ניהלו בכירים בישראל ביתנו מערכת שוחד משומנת, הארץ The Marker, 24.12.14, <http://www.themarker.com/news/1.2520504>).

106. על פי הפרסומים, החקירה נוהלה באופן סמוי למעלה משנתיים, ונחתמו הסכמים עם מספר עדי מדינה. מעצרו של חשודים הקשורים למפלגה הוארך על ידי בית המשפט מספר פעמים. בעקבות בחקירה הודיעה סגנית השר קירשנבאום על פרישתה מהחיים הפוליטיים, וכן הודיע גם יו"ר דירקטוריון נת"ע (נתיבי תחבורה עירוניים, חברה ממשלתית) מר אלכס וישניצר הנחשב מקורב לשר ליברמן. משמעות הדברים היא כי החשדות מגובים בראיות, ולאור טיבם של החשדות אין ספק כי מדובר במעשים שיש בצידם קלון לאנשי ציבור, המונע מהם לכהן בתפקידים ציבוריים.

107. נוכח החקירות החוזרות ונשנות אצל המשיבה בעבירות שחיתות בהיקף החורג מכדי פעילות עבריינית של מועמד בודד, קיים ספק ממשי האם עוסקים המשיבים בייצוג בוחריהם או בקידום מקורבים ואינטרסים כלכליים, ונראה כי ככל שתפסל הרשימה, יפגע אך האינטרס האישי של המועמדים, חברי הכנסת, המקורבים ובעלי האינטרס המקיפים אותה שכלל הנראה "למענם קיימת ופועלת הרשימה ואשר לשם קידום היא מבקשת ליטול חלק בבחירות." (ע"ב 1/88 משה ניימן נ' יו"ר ועדת הבחירות המרכזית לכנסת השתים-עשרה, פ"ד מב (4) (להלן: "פרשת ניימן השנייה"). קיומו של מינהל תקין החייב נאמנות לציבור הוא בלב ליבו של המשטר הדמוקרטי בו נבחרו הציבור פועלים למען העם ומכוח בחירתו, ולא מכוח פריבילגיות ולמען האינטרס העצמי שלהם.

108. גם אם אין בחשדות, בשלב זה, כדי לפסול מועמד זה או אחר כשלעצמו ממועמדות לכנסת, הרי שבעניין זה קיים שיקול דעת רחב ביותר הנתון גם לוועדת הבחירות, ואין הכרח בהגשת כתב אישום

על מנת לפסול אדם מכהונה ציבורית (בג"צ 4287/93, 4634/93 אמיתי אזרחים למען מינהל תקין וטוהר המידות נ' ראש הממשלה ואח'), פ"ד מ"ז(5) 441 (בפרשת השר פנחסי), בג"צ 2533/97 התנועה למען איכות השלטון נ' ראש הממשלה פ"ד נא(3) 46 (בעניין השר הנגבי), בג"צ 9223/10 התנועה למען איכות השלטון נ' ראש הממשלה ואח', פורסם בנבו, מיום 19.11.12 (בפרשת השריפה בכרמל)). החשדות כנגד המנגנון המפלגתי בכללו, וכאשר הם מצטרפים לאופי הפעילות שתואר לעיל, מוכיחים מעל כל ספק כי זוהי מפלגה המשתמשת בדמוקרטיה כטקטיקה, על מנת לצבור כוח ועוצמה כלכלית ופוליטית כאחד, אך ליבתה זרה לכל עקרונות דמוקרטיים.

109. המאפיינים הגרעיניים המעצבים את הגדרת המינימום של המדינה הדמוקרטית, כפי שנקבע בפרשת טיבי, מבוססים על הכרה בריבונות העם המתבטאת בבחירות חופשיות ושוות; הכרה בגרעין של זכויות אדם, ובהן כבוד ושוויון; קיום הפרדת רשויות, שלטון החוק ורשות שופטת עצמאית. כך, רשימה המבקשת לשלול את זכות האזרחות והבחירה לפי מבחן אתני-לאומי, ולגזול מהציבור את נכסיו לטובתם האישית של אנשיה, פוגעת בגרעין הדמוקרטיה מתעלמת ופוגעת בשלטון החוק, אינה יכולה להשתתף בתהליך הדמוקרטי בו היא מבקשת לפגוע. זוהי רשימה המסיתה לגזענות, פוגעת במרקם החיים הדמוקרטי ואין לאפשר לה לנצל את כליו למטרת הריסתו.

110. בפרשת טיבי נקבעו אמות המידה הפרשניות של סעיף 7א, ואלו הם:

בחינת המאפיינים הדומיננטים מבין מטרות הרשימה: מחזון המשיבה ומהסיסמאות בהן בחרה להובילת קמפיין הבחירות שלה גם בעת הזו ("אריאל לישראל – אום אל פאחם לפלסטין") וגם בסיבובים קודמים ("בלי נאמנות אין אזרחות"), עולה בבירור כי שלילת האזרחות, זכות הבחירה וההשתתפות הפוליטית בהתאם לזהות לאומית היא מטרה דומיננטית ממטרות המשיבים. המשיבים מדגישים את שתי הסיסמאות הנ"ל גם באתר הרשמי שלהם, וגם בתכנים אותם הם מפרסמים בעמודי הפייסבוק הרשמיים של המשיב ושל המתמודדים מטעם הרשימה.

המטרות הדומיננטיות ומעשי המועמד נלמדות מהצהרות מפורשות וממסקנות מסתברות המשתמעות באופן חד-משמעי, ובנוסף, המטרות אינן בעלות אופי תאורטי, והרשימה פועלת למען מימוש מטרותיה ולשם הפיכתן מרעיון להגשמתו, בדרך של פעילות בשטח שנודעו להגשים את מטרות הרשימה: ההתבטאויות החוזרות ונשנות מטעם המשיבים בנסיון לפגוע בלגיטימציה של נבחרי הציבור המייצגים את המיעוט הערבי כמו גם הקריאה להחרים את בתי העסק של הציבור הערבי, מוכיחים כיצד פועלים המשיבים על מנת לצייר את בני ובנות המיעוט הערבי בישראל כחתרניים ו"בלתי נאמנים", בוגדים וטרוריסטים, כצעד מקדים המבסס את תוכנית המשיבים בדבר חילופי אוכלוסין.

הראיות המבססות את המטרות והמעשים המונעים מרשימת מועמדים להשתתף בבחירות צריכות להיות משכנעות, ברורות וחד-משמעיות: כפי שעולה משלל הדוגמאות, המקרים והאירועים שהציגו המבקשים לעיל, מדובר בראיות משכנעות, ברורות, וחד משמעיות. בהתאם לדרישה בפרשת זועבי, רבים מהפרסומים צוטטו מפי המשיבים עצמם כפי שפרסמו בעמודי

הפייסבוק הרשמיים שלהם, וכן מתוך האתר הרשמי של המשיבה. מדובר בהתבטאויות ישירות ומדויקות, המופיעות בהקשרן, ולא מתוך פרשנות מתווכת.

111. דברים אלו מתחזקים נוכח העובדה שהמשיבה לא פועלת כגוף דמוקרטי אלא מכוחו של המשיב, בהתאם לצרכיו ולשיקול דעתו. העדר עמוד שדרה דמוקרטי אצל המשיבה עולה בקנה אחד עם האידאולוגיה האוטוריטרית אותה הם מבקשים לקדם.

ח. סיכומו של עניין

112. פעולותיהם של המשיבים מסיתות לגזענות לפי סעיף 7א(2) לחוק היסוד, ופעולות לשלילת קיומה של מדינת ישראל כמדינה דמוקרטית לפי סעיף 7א(3) לחוק היסוד, והדברים עולים בביור מהראיות שצורפו לבקשה זו.

113. נוכח הקשר הבל ינותק בין המשיב למשיבה והעדר היכולת לנתק את השפעתם המזיקה זו מזה וזה מזו, ועל רקע השחיתות שפושה במשיבה על כל דרגיה המצביע על כך שהמשיבים לא מייצגים את ציבור בוחריהם ואת האינטרסים של אזרחי המדינה, מתבקשת הוועדה הנכבדת לפסול את המשיבים מהתמודדות לכנסת ה-20 שניהם ביחד, וכל אחד מהם לחוד.

114. מעשי המשיבים באים לידי ביטוי מעשי באופן חסר תקדים, בהסתה חמורה המביאה עד כדי פגיעה פיזית אלימה באזרחים ערבים. לא שאלת נאמנותם של חברי הכנסת הערבים צריכה לעמוד במוקד דיוניה של וועדת הבחירות – אלא שאלת נאמנות המדינה ונציגיה לכלל אזרחי המדינה, ונאמנותה של ישראל ביתנו לעקרונות הדמוקרטיה, ולאיסור החמור מכל בדמוקרטיה הישראלית – האיסור על גזענות.

בקשה זו מלווה בייפוי כוח מטעם המבקשים, בתצהיר המבקשת 2 ובתיק ראיות.

היום, 3.2.2014

גלית לובצקי, עו"ד
ב"כ המבקשים

סמדר בן-נתן, עו"ד
ב"כ המבקשים